

בריטניה חוצשה בלונדון

מאז הנצחה אודרי הפבורן בטרטה הג' דול, חופשה ברומא, את גורלה המר של נסיכה בודדה וחסרת-אהבה, דואג העולם כולו לענייני הלכב של מרגרט, נסיכת בריטניה. רכילאי כל העתונים עשו יד אחת לחשוף את סודה: אהבתה העזה לקצין חיל-האוויר, פרש מרוצי-הסוסים, פיטר טאוני סאנד.

מרגרט אהבה את פיטר, פיטר היה גרוש, הכנסיה הבריטית (כמו הקאתולית) מתנגדת לגרושין, המלכה אליזבת היא ראש הכנסיה

גרוש טאוניסאנדר המלכה אסרה

הבריטית, מרגרט אינה יכולה להינשא בלי הסכמת המלכה — בסך הכל, מעגל קסמים עגום.

אולם לכל טרגדיה קולנועית יש סוף טוב. גם באופק הטרגדיה של אודרי הפבורן האמיתית האיר פס של כסף: בהגיעה לגיל 25 פג האיכור שחל עליה להינשא בלי אישור המלכה. העולם, ובעיקר חציו הנשי, עצר את נשימתו, חיכה ליום הגדול. הפרש לא הגיע, היום הגדול הגיע. נודע כי בית-המלוכה עומד לערוך חגיגת יום-הולדת לנסיכה. היה ברור שכתגינה זו תגלה הנסיכה סוף סוף את רצונה הנואש להינשא לאבירי הילומותיה, המשרת עתה בשגרירות הבריטית בבריסל. אולם שום עתונאי לא קיבל הומנה למאירע.

מה לעשות? העתונאים התהפכו בלילות על מיטותיהם, חיפשו תחבולה. היא נמצאה: שוחד משרת, שהבטיח למסור את פרטי המאורע לעתונאים. הכתבים קפצו על ה"מצאה". למחרת יום ההילדת היתה העתונות הבריטית כולה מלאה תאורים מדויקים ומפורטים של החגיגה.

ואז באה המהומה המוחצת: העתון היחיד שלא פירסם את הפרטים גילה את האמת המרה: שום חגיגה לא התקיימה בכלל, כי הפרטים היו כוזבים.

מרב הטרגשות נשכח כמעט בכלל הפרט העיקרי: הנסיכה הגיעה לגיל 25, לא הודיעה שהיא עומדת להינשא לפרש חלומי-יה, לטאוניסאנדר. הטרגדיה הגדולה עמדה להילחם כבניין-קלפים. המרוץ הגדול אל חופת הנסיכה נשאר פתוח לרוחה לכל רחקי העולם.

איטליה "אירקה, אירקה!"

תפקידו של הקונסול הבריטי בעיר הקטן גה סיראקוס, באי סיציליה, משעמם למדי. אולם ארתור בייקר, בעל תפקיד זה, לא סבר כך. הוא היה משוגע לדבר אחד. הדבר: תקופות קדם.

המקום התאים לאיש. סיראקוס היתה מעם העיר היוונית החשובה ביותר מחוץ ליוון. היא העזה אפילו להתמודד עם אתונה האדירה. צעד אחר צעד, עקב בייקר אחרי המ' באב הגורלי.

דיקוי הירח הפריע. המצור הגדול על סיראקוס החל בשנת 411 לפני הספירה, כמאה שנה אחרי שגולי בבל ארוז את חפ' ציהם וחזרו לירושלים הנטושה. היוונים יכלו לכבוש את העיר בנקל. אולם מצביאם, ניר קיאס, התמהמה, נתן לבני העיר הדמוקרא' טיט שהות לבצר את מחו מולדתם.

כעבור שנתיים של מצור הבינו אפילו ה' אתונאים העקשנים שהמערקה אבידה. דימוס' טינס האיש שלמד לנאום כשאבני חצץ בפיו, יעץ לניקיאס להיטוג בעוד מועד. אולם בדיוק בלילה המכריע, אור ליום ה' 27 באוגוסט אירע ליקוי הירח. ניקיאס, בעל האמונות ה' טפלות, דחה את הנביגה לחודש.

אז היה זה כבר מאוחר מדי. בני סיראקוס הספיקו להטביע כמה מספינותיהם בפתח הנמל. הצי האדיר של אתונה, שהיה בתוך ה' נמל, עשה מאמץ נואש להתפרץ החוצה, אך לש כל הספינות, מלבד חמש-עשרה, טבעו. ששת אלפים חיילים אתונאים נמכרו כעב' דים.

תגלית באמבטיה. הבעיה שריתקה את בייקר היתה: היכן הספינות? הוא חק', חישב, תכנן, רכש את שיתוף-הפעולה של הצי האיטלקי. אמודאים צללו במשך חודש תמים. בשבוע שעבר נגע אחד מהם לבסוף, בדופן של עץ, שהתפורר עם מגעו.

האניות שטבעו לפני 2364 שנה נמצאו. הם לא היו ספינת המלחמה העתיקות ביר' תר: קדם להן הצי של צור וצידון, שלחמו דיברו ניב עברי. אולם הן היו הספינות ה' עתיקות ביותר שנתגלו לעיני בן המאה ה' 20. איש אינו יודע מה אמר האמודאי. אילו היה לו חוש היסטורי, יכול היה לצעוק: "אירקה! אירקה!" — הקריאה המפור' סמת שהשמיע בשעתו בן-סיראקוס בשם אר' כימדס בשעה שהתרחץ באמבטיה וגילה את אחד מחוקי היסוד של המדעיי.

ברית המועצות יהודי בשם וואלאך

ימים מעטים לפני שנחתם חוזה מולוטוב-ריבנטרופ ב'1949 פוטר מאכסיס ליטבינוב מתפקידו. היתה לכך סיבה פשוטה: שמו האמיתי של ליטבינוב היה מאיר מוסיסיביץ' וואלאך. הוא לא התאים לייצג את הקו ה' חדש: הן בהיותו יהודי, והן בהיותו אר' ויכל הברית בין הסובייטים והמערב נגד הנאצים בשנות השלושים.

אולם ליטבינוב לא ירד מן הפרק. עם פלי' שת הנאצים חזר לא ר הורקור, נשלח כציר מולדתו ללונדון, מילא תפקידים שונים. כ' שהורעו היחסים בין הסובייטים והמערב את' רי המלחמה, נשכח ליטבינוב הקטן, הממוש' קף ובעל הלבוש הקפוני שוב. מותו, בערב ראש-השנה של 1951, סיים את הפרשה — עד שלפתע צץ, הת דש, שמו מחדש: בלוג' דון פורסם ספר שהתימר להיות: ז'מנו האיש, שענו המו'לים: ליטבינוב הכתיב את ה' יומ', הפקיד אותו בידי ילודתו, אלכסנדרה קולונטאי, השגרירה הסובייטית בשווקהולם, שהיתה אחת הנשים הגדולות של הדור. אחרי מותה של קולונטאי, לפני שנתיים, הוגנב כתב' הדי לפאריס.

פתיון לגנרלים. נקודת-השיא של ה' זכרונות הליטבינוביים-ככיכול, היא פרשתו של בלוג' אדיר שבוצע בפקודת סטאלין, לפ' יו עלות היטלר לשלטון.

או חשש סטאלין, לדעת בעל היומן, פן יכרתו הגרמנים ברית עם הברטים והצרפ' תים נגד ארץ הסובייטים. כדי למנוע זאת הטיל על הגנרלים של הצבא האדום לבוא במגע עם ראשי הצבא הגרמני, להודיע שהם מתכוננים לבצע מהפכה אנטי סובייטית, לדי' רוש את עזרתם. התכנית: הגרמנים יבלעו את הפתיון, יונחו את הברית עם המערב, ישתפו פעולה עם הגנרלים הרוסיים.

התכנית הצליחה לתלוטין. עובדה היסטורית היא כי שיתוף-הפעולה בין הצבא הגרמני והצבא הסובייטי התהדק באותם הימים, קצ' נים גרמניים אומנו על אדמה סובייטית ב' כלי-נשק שאסור היה להשתמש בהם בגר' מגיה עצמה, לפי חוזה השלום של ורסי.

החידוש של היומן: כשרצה סטאלין ל' חסל את המרשל טוחצ'בסקי בראשית הטיהור הגדול, הסתמך על שיחות אלה בהוכחה ל' קנוניה האנטי-סובייטית של הקצינים הנור' נים.

• ביוונית עתיקה: "גיליתי! גיליתי!" • חוק ארכיטדס האומר שכל גוף ה' נמצא בנוזל מאד ממשקלו כמשקל הנוזל' השווה לו בנפחו.

זה שמכנה את עצמו בשם "הרוק ה' עליו", (א) אינני יכולה לפרסם את מכתבך ללא ש' וכתובת. (ב) אם גם היית מציין את הפרטים הנדרשים לא היה המכתב ראוי לפרסום. התחמויותך נראות לי, לאמיתו של דבר, אויליות ביותר.

מדאך או שטן, לא חשוב

934/717) הוא חסאי כן 21 הטוען כי ה"רובסקה" שלו מונחת זה שנים בנפתלין ואיננה מקשטת יותר את נופו החסון (לדב' ריו) בכשתון רב הוא מכריז כי נילו המופלג לימרהו שיערה אירואלית קיימת רק על נבי הנייך, רבר שאיננו מונע בערו לרצות להח' כתב עם נערה מענינת ובעלת חושה-ומור. היא יכולה להיות בעלת כל צבע שיער שתר' צה, ואפילו כל הצבעים יחד — אופי של מלאך או שטן — אחת היא לי — ובלכך שתענין אותי במכתביה.

הדברת השיעומם

אחות צעירה (934/718) מוכנה להתכתב עם כל אחד ואחת ולספר להם על שיטתה לנירוש השיעומם. לדבריה, ריהו מומחית כזה. מן הכותבים/ות אליה היא מכקשת תכונה אחת בלבד: כשתון עצמי. היא כבורה שתוכל לעניין אותם בהשקפותיה על החיים, בעיות אישיות ועצות.

על דם ותעודת בגרות

מכתביהן של רוב הנערות הכותבות אלי — אינם מוצאים חן בעיני (934/719) — משום שכמעט כולן כותבות אותו דבר. הן רוצות להתכתב עם אחד, "בעל דם", "בעל השכלה תיכונית", ו"נכוה" (עלי להודות שאני מס' כימה אתו). 934/720 איננו בעל השכלה תי' כונית ואף לא נכוה ביותר, ולמרות שהוא חוזר וטוען שהוא מרניש את עצמו בינוני ביותר, יש לי חשד שאינו הוא כדיוק כר. אחד השטחים המעניינים אותו ביותר הוא

בעיית התזונה, שהוא מאמין שיש לשנותה מיסודה, נמקרות מבט מיוצגיות. פרט לכך הוא מחבב ציור, קריאה בספרות מדעית, קולנוע ובאלט, שחייה וטוילים ארוכים ב' רגל. הוא מעדיף חברה מצומצמת. הוא ישמח, כמובן, אם תמצא נערה לא בנאלית שלא תדרוש את דמו ואת תעורת הכנרות שלו. היתה שסוטה ורנישה ותענין אותו במכתביה.

אינטימינגיה גביה ובעיות מין

והרי רונמה אופיינית של מכתב שהוכרתי לעלי. אותו אני מעבירה כלשוננו ומוסיפה רק את המספר הסדרתי (934/720): "הנני בת עשרים ומעונינת להתכתב עם בחור עד גיל 27. חברותי נכוה. המעוניין להתכ' תב על הנושאים הבאים: פולטיקה, בעיות חברה למיניהן, בעיות מין למיניהן, ספרות, דת, פסיכולוגיה, בד ובמה. רצוי שיהיה בעל אינטימינגיה נכוה (השכלה תיכונית מיני' מום)".

שודיית העתונאי

האמינו או לא, אולם ישנם עוד כיום בחורים צעירים הנדרשים מן הנערות הכות' בות אליהם להיות, "ממשפחה אינטימינגית" וסביבה טובה".

אחד מאלה הוא (934/721), המתכוון, בסכי' כה טובה, לפתח-תקוה או תל'איכב. הוא מלא שבחים על עצמו: הוא "אוהב מאד" תיאם' רון וקולנוע ו"משונע כמיוחד" להצגות פלא' סיות. הוא גם אוהב להתווכח ולהעביר ביקר' רת על כל מיני נושאים בקולנוע, תיאטרון, ספורט, ספרות, היסטוריה ופולטיקה. הוא גם אוהב מוסיקה קלאמית ומוסיף שבשעת הפנאי הוא משמש כעורך לעתונאי. אל תש' אלו אותי פרטים, אינני יודעת — שאלו אותו!

האדם והשחור

לאה: אם את עומדת על דעתך שאת זוקקה ל"חשד" צבע שפתיים ומעט פוד' רה, על אף התנגדות חברך, השתמשו באמת בחשד, הוא לא יחשוד דבר. ובי' שם אליהם אל נא תפילי את השפתון מחריטך.

על כל הפונים אני בכל ענין שהוא, לצרף חמש מאות פרושה בכורים.

זה פלא?

לא! זה טמנו!

ארמון

בקופסה מושכת לב מגישים אחים בזרנו למעשנים סיגריה מונחרת-במחר עממי-

הסיגריה ארמון היא קלה ועדינה

סיגריה עגולה בקופסה כחולה סיגריה שטוחה בקופסה ירוקה

20 סיגריות 275 פרוטות